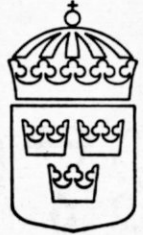

Sveriges överenskommelser med främmande makter

SÖ 1977: 88

Nr 88

Europeisk konvention om inbördes rättshjälp. Strasbourg den 20 april 1959. Ändring av det svenska förbehållet.

Vid deponeringen den 1 februari 1968 av det svenska ratifikationsinstrumentet avseende den i Strasbourg den 20 april 1959 dagtecknade europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål (SÖ 1968: 15) gjordes från svensk sida förbehåll beträffande artikel 5 av innebörd att sådan rättshjälp som artikeln avser – beslag och husrannsakan – inte kommer att lämnas av svensk myndighet.

Genom lagen (1975: 295) om användning av vissa tvångsmedel på begäran av främmande stat har möjlighet skapats att under vissa förutsättningar besluta om beslag och husrannsakan på begäran av främmande stat också utan samband med utlämning. I anslutning härtill beslöt regeringen den 15 januari 1976 att modifiera förbehållet och den 30 januari 1976 avgavs till Europarådets generalsekreterare en förklaring av följande innehåll:

”Sverige återkallar sitt allmänna förbehåll mot artikel 5 i europeiska konventionen om inbördes rättshjälp i brottmål och är berett att i följande utsträckning lämna sådan rättshjälp som avses i denna artikel:

Är någon i fördragslutande stat misstänkt, tilltalad eller dömd för där straffbelagd gärning, får föremål eller skriftlig handling som finns i Sverige tagas i beslag och överlämnas till den främmande staten om ifrågasvarande egendom skäligen kan antagas äga betydelse för utredning om gärningen eller vara någon frånhänd genom denna. För eftersökande av egendom som är underkastad beslag får husrannsakan företagas.

För verkställighet av en framställning om beslag eller husrannsakan kommer Sverige att kräva

- a) att den gärning som föranlett framställningen enligt svensk lag kan medföra utlämning; och
- b) att verkställigheten är förenlig med svensk lagstiftning

I sammanhanget erinras också om av Sverige gjorda förbehåll beträffande artikel 2 i konventionen.

Framställningen skall innehålla uppgift om personens namn, nationalitet och hemvist, den egendom som avses, brottets beskaffenhet, tid och plats för brottet samt i den ansökande staten tillämpliga straffbestämmelser. Texten till dessa bestämmelser skall också överlämnas.

Har dom meddelats i den ansökande staten, skall avskrift därav fogas vid framställningen. I annat fall skall uppgift lämnas om de omständigheter som åberopas till stöd för misstanken eller åtalet och, i förekommande fall, det enskilda anspråk varom är fråga.

Svensk myndighet får vid behov begära ytterligare upplysningar från den ansökande staten.”

